

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

263. An Confessores Regulares possint extra Sacramentum Pœnitentiæ
absolvere à censuris ratione suorum privilegiorum? Et an hoc etiam
procedere debeat in confessariis sæcularibus quando absoluunt ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Resol. 122. §. gatio prauideat priuilegijs Soc. Iesu concessis, nisi eadem Soc. intimata fuerit, nullum priuilegium censetur reuocatum nisi eius reuocatio Soc. insinuetur.

3. Porro hæc intimatio, seu insinuatio tripliciter fieri potest. 1. immediatè ipsi Præposito generali, qui per Provinciales eam curabit insinuari singulis Provinciis, & locis Societatis. 2. Episcopis, & Ordinariis locorum, qui nomine Pontificis eam insinuent Provincialibus, vel superioribus locorum eiusd. Soc. 3. si talis reuocatio publicetur in Ecclesijs Cathedr. nulla speciali intimatione facta Patrib. Soc. De prioribus duobus modis nulla est difficultas; quia quod insinuetur Generali, vel provincialium, ac locorum Superioribus, insinuari censetur ipsi Soc. quam Superiores repræsentant; unde à fortiori talis reuocatio valida erit, si intimitur vel Congregationi generali Romæ coactæ, vel Congregationibus provincial. in singulis provinciis congregatis. De tertio tantum modo est difficultas, an sufficiat, cum Bulla expressè dicat, eam faciendam esse ipsi Societati, quæ autem in Cathedrali populo sit Societati non sit, proinde valida non est, cum non seruet formam à Bulla requisitam. Proinde cenfeo talem intimationem validam non fore.

4. Cæterum dubitari potest primò, an vna tantum intimatio Societati facta sufficiat? Verùm cum Bulla trinam expressè requirit, per trinas distinctas literas tenorem eundem continentes, tribus simpliciter distinctis vicibus, vnam tantum sufficere haud puto.

5. Dubitatur 2. an sufficiat talem reuocationem verbo tantum per mortuum non per scriptum insinuare? Sed cum Bulla expressè requirit vt per literas intimetur, nullo modo iudico, solo verbo factam sufficere.

6. Dubitatur 3. an possint successores, huiusmodi forma non seruata, Societatis priuilegia valide reuocare? Resp. quòd possint, nulli est dubium, cum potestas successoris limitari non possit à prædecessore, cum illa immediatè sit à Deo in ordine ad bonum commune animarum, in quarum emolumentum inferendum expedit, non modò priuata priuilegia: sed etiam specialem formam priuilegiorum reuocare. Cæterum dupliciter possit successor, tali forma non seruata, Societatis priuilegia reuocare, vno modo, expressè hoc priuilegium abrogando, vt non amplius in futurum necessaria sit huiusmodi trina reuocationis intimatio ad priuilegia reuocanda. Secundò, exercitè per verba signata & reflexiua in ipsa reuocatione inserta, cuiusmodi essent, non obstante, quòd debeat per trinam intimationem reuocatio priuilegiorum ipsi Religioni fieri.

7. Maior difficultas est, an validè possit Pontifex priuilegia Societatis reuocare, non seruata huiusmodi forma, quæ ex dicta Bulla Greg. XIII. in reuocatione requiritur, nec vlla de ea mentione facta. Ratio dubitandi est, quia sicut nequit prædecessor successoris potestatem limitare, ita nec illam ad certum modum operandi astringere: ex alia verò parte non censetur valida illa reuocatio, quæ per externa signa non est sufficienter explicata. Etenim cum voluntas Principis non sit efficax, & ad extra operatiua, nisi sufficienter manifestata, cum hic sit modus hominum nature accommodatus, quem debet omnis Principis potestas seruare, valida non erit illa reuocatio, quæ præscriptam formam non seruat. Et ob id dicendum erit, non esse validam reuocationem, quæ sufficienti aliquo signo manifestata non sit. Neque hinc sequitur prædecessorem limitare modum operandi successoris, sed hoc esse de intrinseca ratione potestatis humanæ, quæ vt efficaciter sit ad extra operatiua, debet externo signo sufficienter explicari, cum nequeat illa aliter ab homine intelligi. Non est autem necesse, vt reuocatio

fiat per eadem verba formalia, sed sufficit, si fiat per æquivalentia, & virtualia, vt supra explicatum est. Hucusque Pater Amicus.

8. Sed licet ego olim pro Societate, & pro mea religione ex parte hanc sententiam docerem, modò tamen illam, cum omnibus à P. Amico supra assensu, & auctoris doctis naturandam relinquo: nam stylus Curæ videtur in contrarium, & ex multis Bullis Pont. apparet, derogari priuilegia Societatis sufficienter, quando de ipsa expressè mentio fit, & in Bullis supradictis etiam in fine apponitur clausula. Ac si eis personatè fuerint intimata, &c. Ideo tu cogita, nolo enim priuilegia meritisimæ Religionis minuire.

RESOL. CCLXIII.

An Confessores Regulares possint extra Sacramentum Penitentia absolvere à censura ratione suorum priuilegiorum? Et an hoc etiam procedere debeat in Confessoribus secularibus, quando absolunt excommunicatum virtute Bullæ Cruciatæ?

Et quid est dicendum in dispensationibus super irregularitate, voto, iuramento, & petitione debiti; an hoc extra Sacramentum Penitentia Regulares facere possint? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 20.

Et ad literam in part. 3. tr. 4. Ref. 63. Sed hic vna tantum Ref. transcribitur.

§. 1. Negatiue videtur Suarez in 3. part. 20. §. disp. 7. sect. 5. n. 36. & Nat. in manuali cap. 2. num. 3. 1. Sed vtique mutauit sententiam, hic in consil. 1. n. 2. de priuileg. ille in tr. de leg. lib. 8. cap. 6. num. 5. & 16. Ideo affirmatiuam sententiam omnino tenendam esse puto, quam docent Coninch. de Sacram. disp. 1. 4. dub. 1. num. 2. §. 4. Auila de censur. part. 2. cap. 7. dub. 2. §. & alij; quod etiam procedere debet in Confessoribus, quando absolunt excommunicationem virtute Bullæ Cruciatæ, vt aduersus Vasquez, Filliucium, Sancti-hilij, & alios fati probauit in tract. Bullæ Cruciatæ, ref. 25.

2. Notandum est etiam hic cum Layman. in Theol. mor. lib. 5. tr. 6. c. 10. num. 21. & alijs, hanc doctrinam multo magis locum habere in dispensationibus super irregularitate, voto, iuramento, petitione debiti, quarum facultates si Confessoribus alicuius Ordinis delegatæ sunt, non rectè inde inferatur, quod eas extra Sacramentum Penitentia exercere non possint, nam ad sacramentali absolutione nullo pacto dependent, sed de hac questione iterum redibit sermo.

RESOL. CCLXIV.

An excommunicatio incurfa per Duellum possit absolui à Regularibus virtute suorum priuilegiorum?

Et an in hac excommunicatione, si delictum est occultum, & non deductum ad forum contentiosum, possit Episcopus dispensare toties quoties? Ex p. 3. tract. 1. 4. & Misc. 2. Ref. 103.

§. 1. Negatiue respondet Peregrinus tr. de duello, punct. 1. n. 4. 2. & seq. Bonacin. de cens. disp. 2. §. 6. sic ait: Iam Clem. VIII. in suo Motu proprio reuertitur excommunicationem etiam in duellis priuatis, & decreuit virtute nullius priuilegij concessi quibulvis personis cuiuscumque; status posse huius excommunicationis absolutionem concedi. Quare nullus Religiosus potest virtute suorum priuilegiorum concedentium omnines casus Papæ referuatos ab illa absolvere. Ita San.

2. Verùm nouissimè Hurtadus de Mendosia in 2. disp. 170. sect. 21. §. 201. putat Patres Societatis Les v. poss.